

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ning giver anvisning på, og som jeg tror vil være af betydning for den danske skoles udvikling.

Gregersen: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til forlængelsen af denne lov, som jo er ganske nødvendig. Den vikar- og lærermangel, vi har i landet, er meget stor, og en afbrydelse af uddannelsen af studenterlærere ville betyde et meget stort afbræk i udviklingen. Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i, at det vigtigste i lovforslaget er friheden, at der skal være selvstændigt arbejde for eleverne.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde, at han havde været noget skeptisk med hensyn til studenterlærerne, og det ærede medlem frk. Gudrun Hasselriis gav udtryk for det samme. Jeg så en artikel i et venstreblad, som jeg gerne vil anholde, fordi den faktisk giver udtryk for, at folkeskolens lærere er skeptisk indstillet overfor uddannelsen af studenter til lærere, og dette mener jeg ikke er rigtigt. Det var jo en kommunelærer — det hænder, at også en kommunelærer bliver undervisningsminister i Danmark —, hr. Hartling, der fremsatte forslaget første gang, men vi har altid haft studenter, der på kortere tid kunne tage lærereksamen. Sådan har det været, så længe jeg kan huske. Såvidt jeg husker, blev det første forslag, som blev fremsat i seminariekommissionen, netop stillet af lærerforeningens repræsentant hr. Paaskesen, og det går fuldtud ind for studenterlærere, i modsætning til flertallet i kommissionen, som vil have uddannelsen gjort 3-årig. Det kan vi imidlertid drøfte en anden gang.

Inger Merete Nordentoft: Det er gået med studenterlærerne, som jeg forudsagde, da i sin tid loven om dem var til debat. Denne uddannelse har trukket en kreds af unge mennesker til lærergerningen, som vi ikke før havde mulighed for at få draget ind i dette arbejde. Det har vist sig, at disse unge dygtige studenter, der nu er kommet til seminarierne, ikke blot ved deres uddannelse på seminarierne har gjort et fortrinligt arbejde, men også, efter at de har forladt seminarierne og er kommet ud i det daglige arbejde i folkeskolen, har vist sig som dygtige, interesserede og højt kvalificerede lærere. Det ville derfor føles helt forkert, hvis man nu standsede denne uddannelse. Det ville også være umuligt at gøre det, fordi folkeskolen stadig lider under en meget

følelig lærermangel og har store vanskeligheder. I alle større byer må man i væsentlig grad til vikarbejde anvende ukvalificeret arbejdskraft, noget der er til stor gene for det daglige arbejde i skolen og medvirker til den uro, ja, næsten opløsning, man undertiden kan finde i øjeblikket indenfor de overbefolkede skoler.

Det er derfor med stor tilfredshed, jeg ser, at det er ministerens hensigt at forlænge loven om denne uddannelse, indtil hele den nye læreruddannelse kan blive lovfæstet. Det er med nogen betænkelighed, jeg ser, at ministeren mener, at dette tidligst kan ske i samlingen 1952—53. Jeg forstår, at man vil udskyde vedtagelse af en ny læreruddannelseslov til næste rigsdagssamling, men jeg håber, at ministeren vil fremsætte forslaget til loven i denne rigsdagssamling, for at der ikke skal komme en yderligere udsættelse. Man kan jo debattere så længe om en sag, at man debatterer den ihjel, og jeg vil mene, at et års debat skulle være et tilstrækkeligt grundlag at fremsætte et lovforslag på.

Jeg kan tilsige mit partis støtte til det lovforslag, der er til debat i dag.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Det glædelige ved denne sag er ikke blot, at der er enighed fra alle sider om, at loven bør forlænges, men også, at denne enighed beror på, at loven ganske simpelt, for at sige det kort, har været en stor succes. Det har vist sig, at der har meldt sig meget dygtige unge studenter, og det betyder noget for seminarierne. Jeg har selv haft lejlighed til at være censor i sådanne studenterklasser, og jeg var i visse tilfælde meget imponeret over, hvad man havde nået. Jeg går derfor ud fra, at disse studenterlærere også vil bringe et element ind i skolerne, som vil være gavnligt.

Når der har været talt om, at det mest er i enkeltheder, seminarieverdenen er uenig om læreruddannelsesspørgsmålet, må jeg dog sige, at det er med hensyn til så grundlæggende spørgsmål som selve eksamensafholdelsen, hvilke fag man skal have til eksamen, og hvilke ikke, i hvor vid udstrækning man skal afskaffe eksamen, og også med hensyn til liniedelingen, at uenigheden gør sig gældende. Under de forhold mener jeg det vil være nødvendigt at afvente mere afklaring og modning i sagen, før man fremsætter lovforslag, men jeg tør ikke helt bestemt sige, hvornår jeg finder det rimeligt at fremsætte et lovforslag på grundlag af den afgivne betænkning.

Det ærede medlem hr. Bomholt siger, at i dette tilfælde vil jeg altså afvente kommissionens arbejdsresultat, og i dette tilfælde